

Sieć komunikacyjna w dolinie Odry na obszarze województwa dolnośląskiego

Andrzej Konarski*, Konrad Adamczuk*, Magdalena Pormańczuk*

Odra stanowi barierę komunikacyjną, zwłaszcza w środkowym i dolnym biegu, jednakże poprzez odpowiednie działania i inwestycje komunikacyjne, oprócz oczywistych korzyści (tj. deglomeracji, zmniejszenia uciążliwości wywołanych ruchem samochodowym, poprawy bezpieczeństwa i warunków jazdy) następuje także aktywizacja obszarów słabiej rozwiniętych.

Problemy związane z bezpiecznym i szybkim przekroczeniem Odry występują szczególnie wyraźnie w obliczu klęsk żywiołowych lub ludzkich tragedii. Powódź w 1997 r. uwiarydlała bardzo wyraźnie brak mostów i to odpowiednio wyniesionych ponad poziom wezbranych wód rzeki. Istotne jest zapewnienie sprawnego połączenia tras

komunikacyjnych — dróg, kolei, położonych po obu stronach rzeki oraz właściwa obsługa komunikacyjna tych obszarów. Mosty i inne obiekty hydrotechniczne mogą być z kolei barierami dla żeglugi, a w niektórych przypadkach także dla swobodnego przepływu wód.

Mimo występowania na terenie województwa dolnośląskiego kilku znaczących przepraw mostowych na drogach krajowych i wojewódzkich, a w samym Wrocławiu ponad stu mostów, to zarówno na terenie miasta jak i województwa, występuje pilna potrzeba budowy nowych przepraw. Konieczne jest takie lokalizowanie i kształtowanie obiektów mostowych, aby służyły komunikacji lądowej, a jednocześnie nie utrudniały żeglugi.

Realizacja nowych inwestycji komunikacyjnych jest niezbędna do prawidłowego funkcjonowania układu komunikacyjnego zarówno w dolinie Odry, jak na terenie całego województwa.

*Wojewódzkie Biuro Urbanistyczne we Wrocławiu, ul. Świdnicka 12-16, 50-068 Wrocław; mpormańczuk@poczta.wbu.wroc.pl

W artykule autorstwa Jerzego Boruckiego i Mariana Stępniewskiego, pt. *Dziesięć lat po spadku meteorytu „Baszkówka”; próba podsumowania wyników badań i nowe dane (chondry metaliczne, mezosyderity, okruchy skały afanitowej)*, opublikowanym w *Przeglądzie Geologicznym* 9/2004, przez przeoczenie autorów nie podano, że badania składników okruchów skały afanitowej i zdjęcia w mikroskopie elektronowym (ryc. 8 i 9 na str. 879, 880) wykonał pan Leszek Giro z Pracowni Petrologii Państwowego Instytutu Geologicznego. Autorzy za powstały błąd przepraszają.

Jerzy Borucki & Marian Stępniewski